

- 838 ἴησι σεπτὸν Νεῖλος εὐποτον ῥέος.
οὗτός σ' ὀδώσει τὴν τρίγωνον εἰς χθόνα
Νειλῶτιν, οὗ δὴ τὴν μακρὰν ἀποικίαν,
Ἰοῖ, πέπρωται σοί τε καὶ τέκνοις κτίσαι. 840
τῶνδ' εἴ τι σοι ψελλὸν τε καὶ δυσεύρετον,
838 ἐπαναδίπλαζε, καὶ σαφῶς ἐκμάνθανε
σχολὴν δὲ πλείων ἢ θέλω πάρεστί μοι.
- ΧΟ. εἰ μὲν τι τῆδε λοιπὸν ἢ παρειμένον
ἔχεις γεγωνεῖν τῆς πολυφθόρου πλάνης, 845
λέγ'· εἰ δὲ πάντ' εἴρηκας, ἡμῖν αὖ χάριν
838 δὸς ἦντιν' αἰτούμεσθα, μέμνησαι δέ που.
- ΠΡ. τὸ πᾶν πορείας ἦδε τέρμ' ἀκήκοεν.
ὅπως δ' ἂν εἰδῆ μὴ μάτην κλύουσα μου,
ἂ πρὶν μολεῖν δεῦρ' ἐκμεμόχθηκεν φράσω, 850
τεκμήριον τοῦτ' αὐτὸ δούς μύθων ἐμῶν.
838 ὄχλον μὲν οὖν τὸν πλείστον ἐκλείψω λόγων,
πρὸς αὐτὸ δ' εἶμι τέρμα σῶν πλανημάτων.
ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς Μολοσσὰ γάπεδα,

critus, Athenaeus, Eustathius, et alii. Confer Xenoph. Anab. VII. 5. 8. Pausan. Achaic. p. 406. cum Antonin. Lib. c. 30. Parthenium in Erotic. XI. Heinsium ad Ovid. Metam. IX. 452. Pierson. ad Moerlin p. 95. Βιβλία, διὰ τοῦ ἰ, ὡς Πλάτων, Ἀττικῶς. βυβλία, ὡς Δημοσθένης, κοινῶς.

837. σεμνὸν A. Colb. 2. Κεῖλον Ald. εὐποτος Turn. C.

838. σ' omittit Ald.

840. τε deest Rob.

841. Eustath. ad Od. E. p. 1535, 24. Athen. VIII. p. 347. C.

843. θέλει Ald.

845. πολυφθόρου Ald.

847. αἰτούμεθα Ald.

851. τοῦ ταυτὸ Ald.

852. Monet Abreschius legi posse λέγων, ut in Pers. 513. πολλὰ δ' ἐκλείπω λέγων Κακῶν.

854. δάπεδα edd. omnes: obelo notat Porsonus, qui ad Eurip. Orest. 324. ita scribit: "Primam in δάπεδον producit Aeschylus Prom. 823. aut, si locus corruptus est, et hic et ibi legendum est ἴα

πεδον. Stephanus Byz. v. Γῆ. λέγεται καὶ γῆπεδον τὸ πρὸς τοῖς οἰκοῖς ἐν πόλει κηπίον, ὅπερ οἱ τραγικοὶ διὰ τοῦ α φασὶ, δαορίζοντες. Verbum agnoscunt Schol. Venet. ad Il. Δ. 2. et Eustath. p. 436, 41. Prioris locus corrigendus est ex Steph. Byz. Ita se habet; δάπεδον δὲ τὸ ὀμαλὸν χωρίον. γῆπεδα δὲ, τὰ ἐν ταῖς πόλεσι προκείμενα ταῖς οἰκίαις οἷον κρηπίδια. οἰκόπεδα δὲ, οἰκιῶν καταρρύφθεντων εἰς ἐδάφη. lege κηπίδια et vel τοῖς οἰκίαις vel καταρρύφθεισῶν. Hesych. Γάπεδα. ἄγροικοι καὶ οἰκεῖαι. lege ἄγροὶ οἰκεῖοι. Schol. in Orpian. Hal. l. 54. ἐκ τοῦ γῆ καὶ πέδον γῆπεδον, τὸ τῆς οἰκίας πεδίου. οἰκήπεδον δὲ τὸ τῆς καταβληθείσης οἰκίας πεδίου, ἐρειποτόπιον λεγόμενον. Haec Grammatici de hujus vocis significatione, qua tamen eam apud Tragicos poni, nemo est qui facile crediderit. Γάπεδον autem idem est quod ab Herodoto VII. 28. dicitur γεώπεδον; sc. fundus, ager septus. γάπεδον certum reddit Lycophr,